

хъ подь стѣны-тѣ цѣль день като левове. Не смѣяхъ да гы пуснѣтъ въ град-атъ зашто-то ся болахъ, да не бы да влѣзе и неприятель-атъ надно съ тѣхъ. Десятъ хыляды воискаре, кои-то бѣхъ дошли съ Цимисхія бѣхъ принѣдены да ся дрѣпнѣтъ назадъ, але надвечерь стратигъ Тодоръ дойде съ подмогъ. Ношь-та прѣсѣче бой-атъ, а наутрѣ сичкы-тѣ грѣцкы воискы обстѣпихъ Прѣславъ. На праздно Цимисхія искаше да му сладѣтъ град-атъ. Руси и Българе стоимъхъ на стѣны-тѣ и засыповахъ Грѣци-тѣ со стрѣлы и съ нажежены камъны, а Грѣци-тѣ ся крѣпахъ подь щитовы, приставихъ стѣбы и ся качувахъ на стѣны-тѣ. Вече день-атъ ся бѣше прѣхвърлилъ, и Грѣци-тѣ бѣхъ ослабихъ. Цимисхія бѣше изгубилъ надежбѣ-тѣ си да приземе Прѣславъ, але хытры-атъ комитопулъ научи го да употреби лукавство.

— Доклѣ е тъмно, каза той, заповѣдай на воискы-тѣ си да ся оттеглѣтъ отъ стѣны-тѣ, а азъ ще дойдѣ ужъ отъ горѣ-тѣ съ моѣ-тѣ дружинѣ, и ще минѣ покрай твоѣ-тѣ воискѣ. Ты мя нагѣни като неприятеля. Въ град-атъ ще сяжѣтъ че имъ е дошла подмогъ, ще мы-